

Een dankbare herinnering aan

**ANTONIUS GERHARDUS JOHANNES
NALES**

weduwnaar van

Maria Margaretha Nales - Flores

Hij werd op 16 december 1921 te Groenlo geboren. Bijna twee jaar na het overlijden van zijn echtgenote overleed hij in de middag van donderdag 10 augustus 2000 in het Streekziekenhuis Koningin Beatrix te Winterswijk. De viering ten uitvaart vond plaats op 15 augustus. In de verwachting van de verrijzenis ten leven namen wij daarna afscheid in het crematorium Enschede te Usselo.

Na een moeilijke periode met een afnemende gezondheid werd zijn laatste wens vervuld: hij wilde naar mama, die hem nog maar zo kort geleden was voorgegaan. En het is goed dat deze wens vervuld werd, want hij had in korte tijd veel moeten inleveren. Wel moeten wij onze ouders in korte tijd missen. Papa was een goedge en vriendelijke man, die graag iedereen wilde helpen. Hij was dol op kinderen en natuurlijk hadden zijn kleinkinderen daarbij een bevoorrechte positie. Hij zorgde voortreffelijk voor mama toen zij ernstig ziek werd. Een bedrijfsongeval toen hij ongeveer 50 jaar was, zette een zware stempel op zijn leven: hij moest als gehandicapte verder leven. Maar dat belette hem niet om als een bezig baasje in het leven te staan en hij was daarbij

sterk gesteld op zijn zelfstandigheid. Hij kon zijn energie kwijt in talloze hobby's, waarmee hij ook zijn Grolse gemeenschap diende. Hij hield van knutselen met radio's, televisies en klokken, hij schaakte en damde, hij was dol op zijn tuin, plukte bramen voor mama zodat zij jam kon maken. Hij kon figuurzagen als de beste. Als lid van de plaatselijke Stuurgroep werkte hij met kinderen en nam deel aan vakantieweken. Voor de kerk bezorgde hij parochieblaadjes en was hij lid van de Lectuurgroep. Hij werkte voor de bibliotheek, bezorgde het Nedapnieuws. En op latere leeftijd was hij bezig met allerlei talen en de computer. Nooit bracht hij zijn dagen in ledigheid door. Hij was een meelevend parochiaan en vond kracht in zijn geloven. En in dit geloven heeft hij ook afscheid durven nemen van het leven, al vond hij het jammer dat hij zijn kleinkinderen niet verder kon zien opgroeien. Moge hij nu, bevrijd van alle zorgen van het leven, met mama delen in het leven van de Levende. Onze ouders zullen blijven leven in onze harten.

Voor uw belangstelling en meeleven tijdens zijn leven, in zijn ziekte en na zijn overlijden, zeggen wij u hartelijk dank.

Maricëlle en Dick
Ricardo, Nick, Amber
Emile en Herma
Linda en Eric